

[Statsministeren.]

miske udvikling, bl. a. for at sikre finansiel stabilitet, hindre unødige likviditetsproblemer og undgå unødigt forstærket efterspørgsel efter arbejdskraft med deraf følgende fare for affolkning af den nyanskaffede fiskerflåde.

Dette synspunkt har det færøske hjemmestyre tilsluttet sig, og der er nu ved lagtingslov oprettet et økonomisk råd for Færøerne.

Til støtte for regeringens bedømmelse af de af landsstyret og det færøske økonomiske råd udarbejdede planer må det anses for påkrævet, at der etableres en fast kreds af økonomisk sagkyndige, som til stadighed kan følge udviklingen på Færøerne. Der har længe eksisteret et — i de seneste år stærkt voksende — behov for et organ, som regeringen kunne konsultere i færøske økonomiske spørgsmål, og der foreslås derfor nu oprettet et sådant rådgivende udvalg.

Lovforslaget har været forelagt det færøske hjemmestyre og er tiltrådt af lagtinget i den foreliggende form. Jeg skal dog tilføje, at det — hvilket også er meddelt hjemmestyret — fra regeringens side er en forudsætning, at forslaget vil kunne opnå bred tilslutning her i det høje ting.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger og til den over investeringsbehovet på Færøerne afgivne rapport af 17. april 1962, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om oprettelse af et efteruddannelsesinstitut for præster.*

Lovforslaget må ses i sammenhæng med de bestræbelser, der har været gjort i de senere år inden for en række faggrupper for at efterkomme de stigende krav om efteruddannelse.

Kirkeministeriet modtog allerede i 1960 et andragende fra pastoralseminariet om en årlig bevilling til fortsættelseskursus for præster. Dette andragende byggede på et memorandum, indsendt til direktionen for pastoralseminariet af det udvalg, der i 1958 var nedsat af direktionen for at gennemarbejde spørgsmålet om efteruddannelse for præster.

Når ministeriet nu finder tiden moden til at fremsætte lovforslag om et efteruddannelsesinstitut, skyldes det den glædelige kendsgerning, at J. C. Hempels legatfond ved gavebrev af 3. april 1962 har givet tilsagn om, at de legatfonden tilhørende ejendomme i Søllerød by og sogn til sin tid vil blive overdraget kirkeministeriet eller en kirkelig institution, der skal anvende ejendommene til formål, der fremmer kirkeligt-kulturelt og økumenisk arbejde. Selv om der muligvis går mange år, inden overdragelsen kan finde sted, er det dog allerede besluttet, at præsternes efteruddannelsesinstitut senere skal have til huse i den smukke ejendom „Vatelunden“, som med meget ringe til- og ombygning vil være særdeles velegnet til dette brug. Det er rimeligt også ved dette lovforslags fremsættelse at takke fabrikant Hempel og hustru for den storstillede gave. I bemærkningerne til lovforslaget er der redegjort for ejendomsoverdragelsen, og jeg skal derfor ikke her komme ind på nærmere enkeltheder.

I den årrække, der vil gå, inden de endelige planer kan realiseres, må efteruddannelsesinstituttet arbejde i lejede lokaler, på højskoler eller andre egnede steder. Vigtigt er det imidlertid, at instituttet snarest muligt oprettes, og at der vælges en styrelse, som kan gå i gang med at udarbejde retningslinjerne for efteruddannelsen. Herved vil man også kunne indhøste en del erfaring, som kan få værdi, når instituttet tager sin endelige form i forbindelse med overtagelse af „Vatelunden“. Der er i bemærkningerne til lovforslagets § 2 redegjort for styrelsens sammensætning.

I juli 1962 nedsatte kirkeministeriet et midlertidigt Vatelundsudvalg, som i december samme år afgav en kort betænkning vedrørende de praktiske og teoretiske problemer, der knytter sig til oprettelsen af efteruddannelsesinstituttet. Det siges her, at undervisningen dels skal have til formål at give deltagerne en ajourføring og opriskning af universitetsundervisningen, navnlig i de eksegetiske fag, der må anses for de vigtigste for præsterne. Dernæst må der finde en uddybelse og videreførelse sted af de mere praktisk-teologiske fag (homiletik, kateketik etc.). Men udvalget finder tillige, at instituttet bør være et sted, hvor præster